

البقرة لفظاری صیغه مضارع منکم مجهول از ادوات معنی اظن منکم مکمل
و در بعضی نسخ بفتح همزه است معنی اعلم یعنی این حدیث حدیثی است که موقوف
است و صحیح است اسنادش یعنی نمون ام من که کجانی بر ما بر ایم نخفته بلکه معتدل
شعور دارد این را که خواست کند پیش از خواندن سوره که است اخیر سوره بقره را
که از عدد مانده السموات است الا آیه تا قوله لا و اوله که مضروب است بجا بر صفت
آیات از قبل تحلیب است زیرا که آفرین سوره همین است بیستم فقط
با که که مصنف رحمه الله بعد از علامت موقوف از هیچ کجا به بر وفق و عطف
موقوف نموده ملاحظه شود که این حدیث موقوف است در آن کتاب به صورت
لیکن امام نووی در ذکر آن گفته است که در روز الامام الفیظ البکر بن ابی
یاسناده عن عمار بن الدین قال کان لاری احد الیه اسناده صحیح علی
شرط البخاری و مسلم انتهى شایکه که بخارج این حدیث در کتب معتبره موقوف است
همد المصنف رحمه الله بسبب اطلاق کف موقوف صحیح اذ ان صفت
جنتک علی الفرائس و قرأت فاتحة الكتاب و قل هو الله
احد فقد امننت من کل شیء الا الموت ما من رجل یار
الفریثه یقرء سنوکه من کتاب الله الا لبعث الله
الیه مملکا یحفظه من کل شیء یؤذیه حتی یموت من ذمته
عنه اذ اوی الی الرجل الی فریثه انتمه مملک و
فیقول المملک اخرجت من یعول الشیطان اخرجت بالشیء فان
ذکر الله ثم نام یاک المملک لیکلوه الخدیث تابعه
ومن ین شانه از امام علم با وی کیا فی درنا و معنی سبک میراث

الفریثه

و یقوم کذا الاذکار و در شافعی بجز از باب لغز ابتدا از کذا و کذا
که حفظ درنا و معنی و کله است بجز و معنی نهیانه کردن از باب فتح
قول او از صفت یعنی در مسند زرار در دست از لسان رقیه الیه که رسول خدا
فرمود است و قیام که سببی بپهلوی راست خود را بر سر خواب یا خم کردن هر دو پا
و گفت روی چنانکه مقرر است از ادب قرار است وقت خواب که در بعضی
الشریح و بخاری سوره فاتحه کتاب سوره اخلاص را پس بگویند این
و محفوظ گشتی من جانب الله از هر ملاحظه که موز است که موت زرار که از آن
جایز نیست و در حقیقت کف الیه بر او من که بر اصل الجعاب الیه الطیب قوله
ما من رجل یغنی در مسند امام احمد در دست از لسان رقیه الیه که
که رسول خدا فرمود است میت هیچ معنی که نگاه کرد و با یاد بر سر خواب
پس بخواند سوره ماعده از سوره قرآن که از لسان رسالت است و بگویند که در
مقدار سوره با شامل شود مانند آیه الکفر است را که که مفسر است خدا
تعالی بجز این مسلم فرشته را که می گفت و جاست می کند آن فرشته آن
مسلم را از هر چه می خواند است این را در معنی و در تورات تا آنکه همه را درود آن مسلم از
خواست بر بفرزند و فرقی که همه را درود و بر بفرزند و در هر دو بر بفرزند
نخواند و همچنین باز همه را درود و بر بفرزند و فرقی که در دست آن
فرشته است زیرا که در اذکار امام نووی است که لفظ است یعنی استیعاف
قول او از وی یعنی در سنن ابی یوسف و صحیح ابن حبان و مسند که حکم در مسند ابی یوسف
موصیای است از جابر رقیه که در مسند رسول خدا فرمود است و قیام که نگاه کرد
و با بر مرد بجز از نگاه خودی است بر سوره قرآن در فرشته و شیطان از پس کوبیده

Copyrighted by University